

Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede beslutning tilsidesætter begrundelseskravet i artikel 253 EF, idet der ikke gives nogen begrundelse for, hvorfor foranstaltningen er åbenbart gavnlige for miljøet. Endvidere anfører sagsøgeren, at den anfægtede beslutning ikke tager stilling til de argumenter vedrørende den oprindelige beslutning, som er fremført i sagen, der verserer for Retten i Første Instans.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den anfægtede beslutning henviser til en oprindelig beslutning, der er ugyldig, idet den er behæftet med en væsentlig formel mangel.

Sagsøgeren anfører endvidere, at Kommissionens beslutning, i det omfang den finder, at foranstaltningen er åbenbart fordelagtig for miljøet og således er forenelig med det fælles marked i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF, støtter sig på en utilstrækkelig angivelse af de faktiske omstændigheder.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning uden objektivt grundlag diskriminerer isoleringsmateriale, som Kommissionen betegner som »traditionelt«, navnlig isoleringsmateriale, der består af mineralfibre, men også isoleringsmateriale, der består af genanvendelige råstoffer, som ikke er i besiddelse af kvalitetsbetegnelsen natureplus. Ifølge sagsøgeren er beslutningen derfor i strid med proportionalitetsprincippet og ikke-diskriminationsprincippet og strider således mod grundlæggende fællesskabsretlige principper.

Sag anlagt den 1. juli 2005 af Fernanda Ehrhardt-Avancini mod Europa-Parlamentet

(Sag T-256/05)

(2005/C 229/58)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 1. juli 2005 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Fernanda Ehrhardt-Avancini, Luxembourg, ved advokats Georges Vandersanden, Laure Levi og Chiara Ronzi.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om afslag på at imødekomme ansøgningen om tilbageførelse af 207 ½ timer, der blev fratrukket sagsøgerens ferie og efterfølgende hendes løn/pension.

- 2) Sagsøgeren tilkendes morarenter.

- 3) Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren var på tidspunktet for de pågældende faktiske omstændigheder tjenestemand ved Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet fremsendte en skrivelse af 21. juli 2004 til sagsøgeren, hvori hun blev underrettet om, at der ville blive fratrukket 207 ½ timer i hendes årlige ferie som følge af fravær på grund af sygdom i perioden fra den 28. maj 2004 til den 11. juli 2004. Europa-Parlamentets afgørelse blev truffet på grundlag af konklusionerne af en undersøgelse af sagsøgeren, som blev foretaget af en uafhængig læge som opmand i henhold til vedtægtens artikel 59, hvoraf det fremgik, at sagsøgeren var egnet til at genoptage tjenesten. En efterfølgende ansøgning fra sagsøgeren om tilbageførelse af de fratrukne timer blev ligeledes afvist af Europa-Parlamentet.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at vedtægtens artikel 59 samt Europa-Parlamentets interne regler er tilsidesat, eftersom hun blev undersøgt af en uafhængig læge som opmand, uden på forhånd at være blevet undersøgt af institutionens læge. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er sket tilsidesættelse af begrundelsespligten, af hendes ret til kontradiktion og af princippet »patere quam ipse legem fecisti«.

Sag anlagt den 30. juni 2005 af Eric Voigt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-258/05)

(2005/C 229/59)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. juni 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eric Voigt, Orange (Frankrig), ved avocat Bernard Autric.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kommissionen godkender sagsøgerens ansøgning om anerkendelse af en erhvervs sygdom af 11. juli 2002
- 2) Kommissionen dømmes til at betale renter fra den 28. maj 2004.

- 3) Kommissionen besvarer sagsøgerens spørgsmål af 20. januar 2004, som blev fremsendt til undersøgelses- og disciplinærkontoret (IDOC).
 - 4) Kommissionen oplyser grunden til, at den i 2003 tilbagetrak afgørelsen om at iværksætte en disciplinærsag mod en tjenestemand (hr. C).
 - 5) Kommissionen dømmes til betaling af en erstatning på 1 mio. EUR (1 000 000 EUR).
 - 6) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
3. Subsidiært pålægges sagsøgte at indplacere sagsøgeren i lønklasse A*8.
 4. Mere subsidiært pålægges sagsøgte at indplacere sagsøgeren i lønklasse A*7.
 5. Sagsøgte tilpligtes at stille sagsøgeren økonomisk, som hvis han havde været indplaceret korrekt, dvs. at efterbetale differencen mellem beløbene.
 6. Sagsøgte tilpligtes at bære sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har anmodet om, at hans psykiske problemer anerkendes som en erhvervssygdom i henhold til vedtægtens artikel 173. Sagsøgeren har anført, at vedtægtens artikel 26 er tilsidesat, samt at der er sket tilsidesættelse af hans ret til kontradiktion og af principperne om beskyttelse af den berettigede forventning, om gennemsigtighed og om retssikkerhed. Sagsøgeren har ligeledes anført, at der er begået en procedurefejl.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Med nærværende sag har sagsøgeren anfægtet sin indplacering i lønklasse A*6 i forbindelse med hans ansættelse ved Kommissionen i oktober 2004.

Sag anlagt den 14. juli 2005 af Peter Strobl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-260/05)

(2005/C 229/60)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 14. juli 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Peter Strobl ved Rechtsanwalt H.-J. Rüber, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Afgørelse truffet af ansættelsesmyndigheden ved Kommissionen den 7. oktober 2004 vedrørende sagsøgerens indplacering i lønklasse A*6 annulleres.
2. Sagsøgte pålægges at indplacere sagsøgeren i lønklasse A*10.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremsat tre anbringender. For det første har han gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Selve meddelelsen om udvælgelsesprøve har på grund af fremgangsmåden ved tidligere udvælgelsesprøver og bestemmelserne i den gamle tjenestemandsvedtægt, der var gældende på tidspunktet prøvens udskrivelse, efter sagsøgerens opfattelse skabt en berettiget forventning hos denne om, at han i tilfælde af ansættelse ville blive indplaceret i lønklasse A7/A6 eller det hertil svarende i den nye vedtægt, nemlig lønklasse A*8 henholdsvis A*10, jf. artikel 2 i bilag XIII. Indplaceringen i lønklasse A*6, jf. artikel 12 i bilag XIII til den nye vedtægt, er retsstridig. Ifølge sagsøgeren udgør ansættelsesmyndighedens anvendelse af den nye vedtægt en tilsidesættelse af det almindelige gennemsigtighedsprincip, en manglende overholdelse af princippet om bestemthed og en overtrædelse af forbuddet mod tilbagevirkende kraft.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at der foreligger forskelsbehandling på grund af hans alder. Indplaceringen i lønklasse A*6 er sket uden hensyntagen til sagsøgerens alder.

Endelig har sagsøgeren anført, at anvendelsen af artikel 12 i bilag XIII til den nye vedtægt fører til en forskelsbehandling af sagsøgeren i forhold til kolleger fra andre udvælgelsesprøver og ved andre stillingsbesættelser, idet disse indplaceres i en højere lønklasse.